

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

CIREȘAR

Frumosul crai, prieten al cerului de vară,
Bătând pe Mai în fugă, sosi la noi în țară.
Ne'mparte ca la paseri din dulcele-i urjume,
Ne'mpodobește piața cu feluri de legume:
Ridichi, salată verde, ardei și conopidă,
Și pentru ciorba acră ne-aduce aguridă,
Fasole, napi de lună, șagalnici castraveți
Și vinete bombate și dovlecei măreți
Și pătrânjei și morcovi, superbe cararabe
Și verzele mai crețe ca mutrele de babe
Ce-apar pela Poplaca cu netezate plete
Și ard de gelozie pe gingașele fete.

Frumosul crai, prieten al cerului senin
Atârnă printre ramuri ghirlande de rubin,
Aprinde fantazia zbârcitei mătăhuze
Că vede în cireasă un glob de rouge de buze
Și îi aprinde pieptul de nostalgii rebele,
Când pitpalacul cântă în grâne: Fost-ai, lele!
E Cireșar voinicul, ce birue prostia
Pe două luni în lanțuri legând pedagogia
Dând tinerilor inimi puțința să respire
Și fetelor bătrâne icoana unui mire,
Pe care-l întrevede la un artistic ceai
Dar nu sunt auzite de Sfântu Neculai...

Vacanța, ah vacanța cu largă perspectivă

Pe două luni adio, figură costelivă,
Adio urechială și tu morală dragă
Care transformi în Lurichi pe cei ce te propagă,
Adio note rele și gingașe nuia,
Adio tablă neagră, căzu măreața-ți stea
Cu ea inventatorul s'afundă în ridicol
Și domnul doctor Preda se teme de pericol
Noroc numai că'n lanul ce ritmic se'ndoiește
Azi cânepa mai 'naltă ca'n alte vremuri crește,
Așa că, de-o fi lipsă de ori și câte funii,
O să avem destule, să ne legăm nebunii.

Vacanța. Da, vacanța cu lefegiii proaspeți
Sibiului aduce un soi de gingași oaspeți,
Cu bastonaș în stânga și cu cărarea 'n ceafă
Eroi cari într'o seară consumă 'ntreaga leafă,
Și cari se minunează că nu știe mocanul
Cam cum devine Vlașca și cu Teleormanul.
E drept că Siguranța injură 'ntreg ploconul
Pe care i-l aduce vacanța și sezonul
E drept cumcă de-acuma pe Breter pela noi
Iși poartă Șloim mirosul acut de usturoi
Dar ce-are-aface asta? E bal, deci bal să fie,
Deci treacă și *Râbecă* alături de Mărie.

Ci eu, al negiobiei celebru cronicar
Rotesc în juru-mi ochii și caut în zadar
Vre-un cataclism pe semne mi-a dus eroii mei:
Spuneți-mi unde este Halmaghi de Scorei?
Se simte lipsă'n țară de un bărbat ca el,
Vă dau un pol de-mi spune-ți pe unde-i Ionel.
Să fi fugit în Congo? eu nu-l cred așa laș,
Când știe că-l așteaptă catedra dela Iași
Când știe că atâtea afaceri rămân baltă
Și biata doamna Henrich de dorul lui tresaltă.
O crai bogat în daruri, divine Cireșar,
Din gaură de șarpe tu dă-mi eroul iar!...

Lerui-Ler.

Urzică Scandalografescu

despre nădragii dascălului.

Se știe că lefurile dascălilor sunt așa de mari, încât venerabilii membri ai corpului didactic apar în lume ca fantoma tatălui lui Hamlet.

Curg zdrențele de pe ei ca penele după găște colo către toamnă. Iar căciulile lor fac să le zboare prin găuri toți gârștii pedagogiei.

De Paști mai ales s'a putut vedea o superbă colecție de costume dascălești confecționate din cel mai nou tipar material. Lăvicele, scoarțele de pe paturi au fost transformate în pardesiuri și scoase la soare de generoșii sămănători de lumină, ca niște odoare de mare preț.

Cel mai inventiv a fost junele dascăl de matematici *Pantilică Albu*, care și-a confecționat o pereche de nădragii din doi saci, în cari pe vremuri aducea moșu-său cucuruz depe Bărăgan. Fluturau nădragii astfel întruchipați ca șalvarii lui Mohamed. Acest lucru a atras

imediat atenția proteguitorilor legii străbune.

Ori-cum, șalvarii lui Mohamed pot avea influința dezastroasă asupra credinței poporului hrănit nu cu lumină *cușer*, ci *trif*.

Și un gazetar dela o gazetă moralistă a ținut de cuvânt să examineze nădragii dascălului pe din față, pe din dos. S'a aplecat, le-a măsurat turul și le-a numărat bumbii.

Apoi și-a dat verdictul: — Sunt nădragii eretici. Diavolul s'a împrietenit cu dascălul și l-a pus să dărâme dogmele, să samene necredința.

Lucrul l-a scris și la gazetă. Lumea s'a cutremurat. Nădragii dascălului au produs o adevărată revoluție. Nădragii adventiști pe un dascăl de matematici? E ceva teribil. Este drept că nu se judecă valoarea unui om după haină, ci după ce-i sub haină. Această observare ar fi făcut-o una din miile de surori înșirate în Oastea Domnului.

Dar dascălul, necăjit că, băgându-și gazetarul moralist creionul în nădragii lui, i l-a rupt, se zice că l-ar fi căutat la redacție, să-l si-lească să-i restituie paguba. Căci nu este lucru ușor să mai găsească alți saci pentru a-și face alți nădragii.

Nu l-a găsit însă. Și așa a rămas ca justiția să se pronunțe, căci l'a dat în judecată pe curiosul gazetar.

Procesul va avea răsunet mondial. Se va stabili cu această ocazie dacă Constituția permite violarea nădragilor dascălești și dacă, peste tot, un gazetar, chiar teolog, este în drept să se atingă de nădragii bărbătești.

«Calicul» și-a angajat în vederea acestui proces pe cel mai de seamă corespondent al afacerilor criminale, Dr. Lucilius Beșa. Marile publicații teologice și-au trimis și ele redactorii lor.

Rabinul din Buhuși însă a oprit pe ziaristele botezate după ritul iudaic să facă dări de seamă despre acest proces *trif*.

Ele nu trebuie să se ocupe decât de afaceri *cușer*.

Unui însurățel

Fiindcă nu aveai parale
Ai pândit și tu momentul,
Dar fără armonizare
Ai pierdut coeficientul.

Unei soacre

Corespunzător măririi
Ginere-a-i luat naiv,
Dar văzuși la încadrare
Căci e un tip de bețiv.

Sus Marcule

Joacă Marcule dihai
C'a trecut și luna Mai
Scumpă luna ta de miere
Printre stupi și floricele
Căci în toată dimineața
Mormăind a-i lins dulceața.

Augustin Lepădătescu
A fost un mare despot
Când eră pe lângă oala
A lins fagurele tot
Iar acum în zi de post
Cântă: lele fosta-i fost...

Cânta presura pe-o cracă:
Bine-i Doamne când nu-i rău
De urât ca să-i mai treacă
Iliu cânta cântul său;
Bine-i Doamne când e bine,
Unde-i bine nu-i de mine.

Cu legea armonizării
Am pățit amar bucluc
C'avem tipuri diferite
Tip de prost, tip de năuc,
Inșă cei cari fac parale
Sunt tipuri de pușlamale.

Tipu-i prunc, tipesa prunca
Încadrați'n aceeași clasă
La noroc când se arunca
Tipu-și mai croește-ocasa,
Tipesa'n ascensiune
Face bani prin... fuziune.

Bacfișa cu rochia scurtă
Și cu ciorapi de à-jour
După Polidor e turtă
Când joacă și dă din... mâini
Așa-i lumea, n'ai ce-i face
Când vezi Charleston cu...
(potroace.

Se spune că *Verișcanii*
Cu libărușii traiau
În perfectă armonie
Ca Cuțu cu doamna Miau
Dar cu cea armonizare
S'au sgăriat și mai tare.

Libărușii dau târcoale
Zi de zi în spre putere
Ar linge și ei sireacii
Puțin fagurul cu miere

Îns' acuma nu mai pot
Caci vad că s'au lins pe bot.

I-a prins dragostea turbată
De guvern național
Nu știu ce-i: băiat sau fată
Caci și-au dat moașa de mal,
De atât amar lătrat
Bietul plan a avortat

Cu armonizarea asta
Avem tipuri berechet
Tipuri cari sug țăța caprii
Și cari sug dela buget,
Fiecare e'ncadrat
După cum s'a 'nco volat.

Dinu Popa e un tip
De perfect politician,
Ilie-i tip de Calic
Iar Maței de Don Juan,
Tip de sugător sadea
E Sanyi, — pe legea mea.

Tipu opt vine la nouă
În birou și e mahmur
Tipu zece-i ține școala
Tipu treisprezece 'n jur
Învățând dactilografa
Vede că a făcut gafa.

Înmulțind coeficientul
Dai de tipi în orice loc
Dacă mai pui și procentul
Tipul e pe-un boloboc
Și e încadrat pe-un an
Căci e tip de bețivan.

Hallo! aici e Calicul!

Calicilor cari au abonat
dar n'au plătit până acuma
abonamentul le spunem că
noi nu avem fabrici de hâr-
tie să putem sătura pe toți
flămânzii după calicii, așa
degeaba. Totodată poșta ru-
rală să fie mai prudentă în
distribuirea Calicilor, fiindcă
o să ne apuce pe mână și
atunci va fi rău. Facă bine
și aboneze acel care vrea
să rădă de necazul altuia,
fiindcă de prostia ori și cui
fiecare are drept să rădă
gratuit.

Stan Vorbălungă și butea protopopului.

Protopopul din Dealta-dată, pentru o vizită canonică, împreună cu proces disciplinar, a primit dela un bun creștin o bute de vin vechiu drept cinste. Lumea rea vrea să știe, că butea cu vinul vechiu ar fi fost odinioară proprietatea popii disciplinat, și că bunul creștin, știind că dumnezeița dreptății umbla cu ochii legați, și nu vede cine ce-i pune în cumpana, ce o ține în mână, ar fi cinstit protopopului avere streină.

O fi n'o fi așa, asta pentru ceace s'a întâmplat cu butea de vin, e tot un — sfânt.

Protopopul, ispravindu-și treaba în sat, s'a urcat în căruța proprie, și a plecat către casă. Butea cu vinul îl urma pe alt car. Drumul fiind însă foarte rău, butea

cu vinul mare și grea, protopopul cu mare greutate a ajuns până în satul vecin, și mai departe n'a putut merge. Aici a pecetluit butea, și a pus-o în pivnița dascălului supus administrațiunii sale spre păstrare până ce se va mai îndrepta drumul.

Dascalul, om cinstit ca și protopopul, a primit butea cu vinul în pivnița sa spre păstrare, a păstrat-o cu sinceritate, și nu s'a atins de pecet. A mișcat un singur cerc dela mijlocul buții din loc, a sfredelit de o parte și de cealaltă a buții câte o găurice, apoi la o găurice ținea dascalul, la cealaltă dascălița câte o olcică până ce se umplea cu vin. După aceea dascalul astupa găuricile și batea cercul la loc.

Așa s'a întâmplat că, până ce drumul s'a îndreptat spre bine, din butea disciplinară de vin a protopopului, în urma secetei egiptene din gâtul dascălului, și al dascăliței, au secăt vr'o 120—150 de litre.

În fine butea cu vinul disciplinar a ajuns în pivnița protopopului cu pecetel nevătămat. După câteva zile date vinului spre a se hodini de strapațele drumului, protopopul a rupt pecetel dela bute, a băgat ca să-l guste, o curcubătă în bute, dar aceasta, nefiind destul de lungă, n'a ajuns ca să se astâmpere gustul protopopului.

Disperat, nu atât de scurtimea curcubetei, cât de lipsa vinului, protopopul s'a întors buzat din pivnița, și a povestit protopopesei întâmplarea. Protopopeasa, care a supt puțină țigă dela mumă-sa, și de aceea era foarte înțeleaptă, aflând trista întâmplare, a făcut observarea: N'ai cercat pârinte mai jos pe lângă cep, nu cumva e vre-o gaură în bute?

La această observare protopopul supărat de moarte, a zis către protopopeasă: Nu fi proastă! În partea de jos a buții e vin, numai în partea din sus lipsește, și pecetel pus cu mâna mea proprie l'am aflat nevătămat!

Noutate pecetluită.

Nutrețul pentru vite scump fiind, anul acesta în România, ziarul «România» își mănâncă hârtia.

Tiganul se laudă să facă Arabia roditoare.

Turcilor am cugetat
Meditând prin somn și beat:
— Arabia e pietroasă
Pustie și năσιμοasa,
Locu'i sec și fără apă. —
Unde a rar se adapă —

Ascultați să vă spun eu,
De ce'i locul așa rău.
Aici fu staționată
Numai tot iarbă odată,
Pe de laturi iarbă mare
Și pășune bună tare.

Dar' a lui Han, un nepot
Domnia aici locul tot,
Avea turme, cai și boi,
Lesne puteți ști și voi,
Ca stâncile mari de peatră,
Le călcără nu odată:

Boii, caii, când umblară,
Și ploând o ploae mare
Crescu apa foarte tare,
Boul, calul se 'neca
Stăpânul se mânia,
Și fiind elfaur mare,

Învățat cu minte tare
Puse pe margini cărbuni
Și sufla cu foi buni.

Și atâta tot sufla
Până ce apa seca
Și ca apă să nu fie
Mai facu o măestrle:
A luat soarele jos
L'a pus pe munte petros,
L'a învălit cu cărbuni
Și suflând cu foi buni
Mai tare 'l înferbânta
Și iar sus 'l așeza.

De atunci arde mereu,
Uscând orișice pârâu,
Și pentru arsură mare
Locul e năσιμοs tare.
Acest năσιμο însă eu,
Il pot stârpi numai greu,
Caci eu mă voiu sui sus,
Unde soarele e pus.
Ducând apă 'l voiu cali,
Căldura i-o voi mici,
Apoi fac un foale bun
Si în Sahara vi 'l pun;

Și dacă voi sufla tare
Va zbura nășipu'n mare.

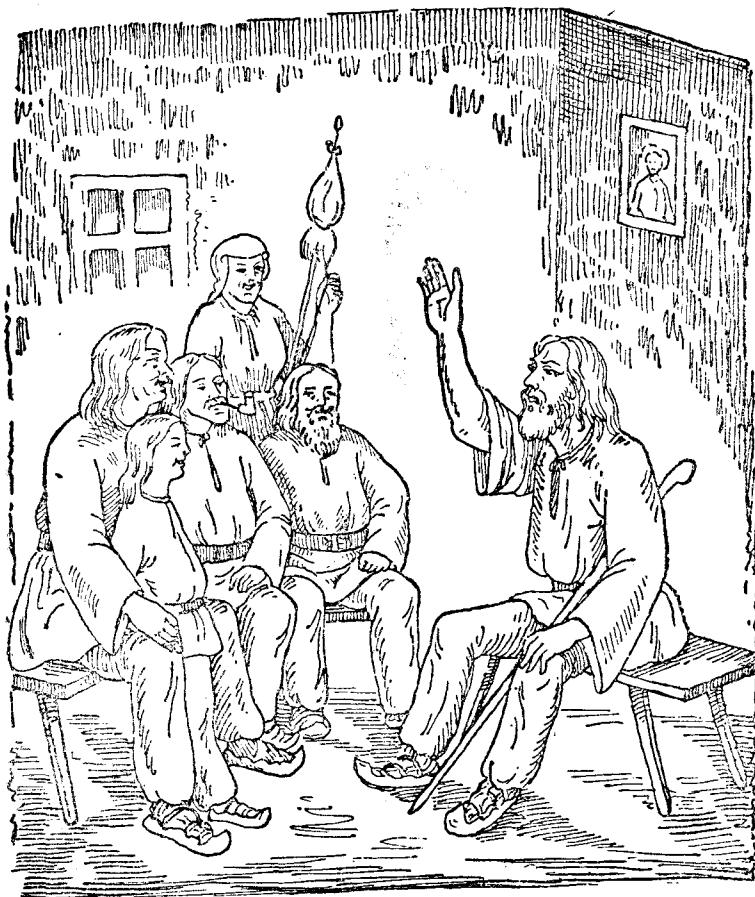
Rămânând pământul gol,
Voiu aduce cu al meu țol,
Tot sămânță de trifoi
Și peste un an sau doi,
Veți putea merge în pace,
Colo la Meca de'ți face,
A voastră închinăciune
Precum Alcoranul spune.

Am auzit că la Nil
E bala de crocodil,
Și amarătul de leu, —
O să mi 'l dea Dumnezeu
Se umblu pe el calare,
Cât e Egiptul de mare,
Și colo prin Canaan
Să vad pe bietul țigan,
In ce stare mai trăește,
Reînturnând se aduc veste,
La tot neamul țigănesc,
Să știe, că cum trăesc.
Să le duc și dogma lor,
Cred că m'ar primi cu dor.
Le-ași pune și un preot,
In Canaan peste tot!
Dați'mi să mânânc mereu,
Să fiu tare ca un smeu,
Să pot toate a vă face,
Că vad, că bine vă place.

Poșta Calicului

N. B. Înainte te rugăm spune-ne dacă nea Nicu e băiatul lui tăticu ori e Nicu pentru Calicu, dar spune-ne ce semne particulare are, dacă e carnivor, dacă e bugetivor, dacă e rumegător? Mai spune-ne dacă are niște pe degete, uscătură în gură, as de pică pe arșică, birlic pe șoric, fiindcă altcum nu-i putem publica biografia.

Dr. Chelu. Dacă ți-ar roade molile părul ce-l mai ai, cum îți rod muzele râmele versurilor, ai rămânea doctor mai dihai decât clienții lui Pink.

Stan Pătitul

— cu musca pe proboadă —

Cel biruit de duhul necurat era afară în întunec la fereastră, iar în casă nevasta cu bărbatul.

Ea cocea scoverzi. Care cum o cocea, jap cu ea pe fereastră afară. — „Scovârdate late pe fereastră date și de voinic mâncate, ce-s acele mări bărbate?” Iar el îi răspundea flegmatic: „ce să fie, ia obelele mele”.

Văzându-și pe blândocul ei bărbat așa de nătărău, nevasta s'a înțeles cu necălitul ei draguț, ca pe cutare Duminecă să se ducă cât de târziu la biserică, că apoi tăntălăul ei o să-l cheme la prânz, pe când ea se va pregăti cu plăcinte, fripturi și cu altele de ale gurei. Bărbatului i-a zis, că pe numita Duminecă să se ducă la biserică, și pe cel ce mai târziu va intra acolo să-l cheme la prânz. Omul s'a dus. Trecuse cam jumătate de serviciu când întră acolo ibovnicu femeii frumos chitit, de pe care omul nu-și mai lua ochii. Era la sfârșitul slujbei, când un cerșetor venind dela cărciumă și trecând pe lângă biserică să bāgă și el

să se roage cât de puțin. Cum îl vede bărbatul ia ochii de pe ibovnic și-i ține tot pe cerșetor, iar la finea slujbei să duce oblu la el și-i zice așa: „frate și om de omenie să vil la mine la un scaun de odihnă, la o lingură două de păzitură, un păhar de beutură și la mai multă vorbă bună”. Cerșetorul a primit și s'a dus la casa omului.

Când i-a văzut nevasta omului să între în pământ de necaz, dar s'a stăpănit și-i zice bărbatului, ca până una alta să se ducă undeva, după puțină beutură. Dus odată el, femeia ia o cute de ascuțit cuțitele și scuipeând pe ea de trei ori o svârle în foc. Uimit cerșetorul o întrebă, „că de ce treabă este lucrul acesta?” iar ea îi răspunde: că bărbatul ei are năravul, că dacă chiamă pe cineva la prânz, apoi când cutedea de roșie, atinge cu ea pelea oaspeului pe sub spate. «Atunci va fi mai bine să-mi iau tălpășița de pe aici”. „Da, da îi zise ea ia-te numai bărbătește, că *mintenaș* e aici”. Femeia într'aceea s'a dat

și a ascuns toate mâncările și fripturile.

Reîntors bărbatul cu multă părere de rău a înțeles de perirea fripturilor și fuga după cerșetor iar ca să nu rămână de tot cu gura goală a zis femeii, să-i dea o bucată de pâne, — cam cât o cute — ca să meargă în urma cerșetorului, doară îl lasă să înțingă barem odată în unsoarea fripturilor.

Omul cu bucata de pâne în mână s'a luat în fuga mare după bietul cerșetor strigând „măi frate lasă-mă să înțing numai odată”, dar cea fugea mâncând pământul și-i răspundea: „înținge la dracu, dar nu la mine”.

Văzând, că nu-l ajunge, pe neașteptate s'a reîntors acasă și văzând pe ibovnic cum să'ndoață din plăcintele ascunse de nevasta sa, a luat parul și pe ibovnic la zdrobit așa de rău, că ia rupt o mână și i-a scos un ochiu, din care pricină apoi a fost silit să cerșească și să trăiască din mila oamenilor.

Din filozofia lui Amnar

Adevăratul bărbat știe să facă din peatră bani și din drac, o femeie.

Multe fete care au dat în finerețe corfe, au ajuns să le împletească la bătrânețe.

In jurul armonizării

El: Ce puica de fată! Ai un tip armonios, o față plină de grații și un ceva atrăgător, ca te-ar invidia și ministrul Manoilescu, fiindcă ai eșit mai perfectă decât legea armonizării, care a făcut-o el.

Ea: Dumneata însă ai un tip de... de... burtaverde idiot.

Știri telegrafice

Agenția: Tepeluș

Aduse în cârcă de „Calicul“.

Sibiu. În comisia financiară a pruncei Camere de Comerț a fost ales și dl Banu, fiindcă în respectiva comisie se pune la cale cum să se împărțească... banu.

E de mirare de ce au ales în această comisie numai un... Ban și nu mai mulți, fiindcă e știut că Baniul la bani trag.

Săliște. Printre discipolii lui Bachus bântue o sete îngrozitoare decând s'a ordonat închiderea cepurilor și cizmălelor în zilele de sărbătoare. Noroc că unii crâșmari mai invențioși au scornit sirupul de smeură, acru și cu bun miros, care te face să cânti aghioase după golirea mai multor pahare.

Alba-Iulia. În eterna Cetate morala a fost încă odată salvată de la inec prin stăruința doamnei directoare, care a șters de roșu buzele diletantelor și le-au sdrențuit rochițele de hârtie. Morala însă îi mai cere doamnei direc-

toare să purceadă tot așa și cu domniasa, chiar și cu alte dascălițe.

București. De când cu armonizarea salariilor după tipuri, tipii au inundat trotuarele. Se remarcă mai cu seamă tipii idișilor, cari întotdeauna au fost tari pe piață.

Târgul-Murăș. Ungurii din Târgul-Murăș au venit cu toții când au auzit de sărbătorile Ligii, fiindcă o confundase cu Liga națiunilor. Românii însă au venit mai puțini, fiindcă credeau că e Mama-Ligă, de care s'au cam desobișnuit.

Sibiu. Maiatul clasei noastre de mijloc a reușit ca niciodată, dovadă cele 35 butoaie de bere cari s'au consumat afară în pădure. Pe lângă bere s'a consumat și pârtașul multora, pârtaș adus ca merinde de-acasă. Bietului pârtaș nesimțindu-se bine nici în car, nici în căruță, nici în teleguță, era cât pe-acți să se transforme în arșag. Și era păcat.

Sebeșul săsesc. Prefectul de Alba, Cușuta, observând că in-

trigăria maniacilor e Cusută cu ață albă, la alegerile trecute i-a lăsat pe maniaci să-și facă... mania. Maniacii suferind de mania persecuției amenință că va fi Vai-da-că nu i-or lăsa să-și facă mendrele. Ce-o fi vom vedea.

Sibiu. Sinodul, sau mai bine zis congresul Mitropoliei din anul acesta a fost necredincios apostolului Toma necredinciosul, deoarece n'a vrut să mai lege agendele credinții de ziua Necredinciosului. Pentru căscat diurnele au fost dublate iar pentru mireni s'au luat hotărâri să se oprească celibatul.

Boița. Când Domnul Iisus Cristos a zis: „Lăsați pruncii să vină la mine“, nici nu bănuia că se va naște peste două mii de ani în comuna Boița vr'un urmaș, care să scoată din biserică orfanii și să nu-i lase a se împărtași cu cele sfinte. Nu-și inchi-pue prea cuviosul părinte că vor veni într'o noapte duhurile celor căzuți pentru tihnită sfinției sale păstorie și l'or întrebă de sănătate? Ce va spune atunci? Poate din cauza aceasta nu se duce la crucile eroilor așezate înaintea Castelului, fiindcă de multe ori prin simbolul crucilor glăsuie cei morți.

Turnu-Roșu. Printre multele tipuri de salariați dl general Ionescu mai are un soi: tipul cheferiștilor vagabonzi, adică acei cari fac controlul venitelor C. F. R. și controlul eșitelor proprii prin vagabondajul oficial ce-l fac între Sibiu și Turnul Roșu. Cursa care-i duce și-i aduce s'a transformat în cursă pentru bieții impegați căzuți în cursă și ajunși în tipul de încadrare al trașilor pe sfoară.

Sibiu. Ziua Eroilor a fost o zi de tortură pentru burtașii grăsunii, pentru milionarii porcidecâni, pentru învârtiții, samsarii, exrocii și toată burtăverzimea de căpuși umflăte, cari se lăfăesc în bine și se huzuresc fără griji. La festivalul de seara au luat parte toți aceia cari se pot apropia cu sufletul de marele înțeles al acestui praznic. De aceea au fost atât de puțini. S'a adeverit și de astă dată vorba înțeleaptă că: pe cei cari și-au făcut bine îi chemi în dureri dar îi uiți în bucurii.